

Algemeen:

- Positief over een uniform handhavingskader voor alle socialezekerheidswetten, ook al gaat dat op onderdelen ten koste van de beleidsvrijheid van gemeenten.
- Nadelig dat de onderdelen van de overkoepelende wet niet geïmplementeerd worden in de specifieke 'materiewetten'. Voor uitvoeringspraktijk én burger lastiger overzicht te hebben op consequenties van hun ge-/misdragingen.
- Memorie van toelichting sluit niet aan op conceptwettekst. Zie bijvoorbeeld schema onder 1.2 waar wordt verwezen naar artikel 3.4 maar bedoeld wordt artikel 3.3.; vergeten aan te passen na wijziging eerdere conceptwettekst? Maakt het niet bepaald overzichtelijker!.
- Positief over uitgangspunt om onevenredig harde uitkomsten c.q. schrijnende situaties terug te dringen.
- Maar dat heeft hier ook een negatieve kant. Het wetsvoorstel verandert weinig aan de complexiteit, sterker nog, maakt het op onderdelen zelf complexer in de uitvoering. Zo zijn er veel wegingsfactoren bij het maken van keuzes omtrent, boete, voorwaardelijke boete, waarschuwing of maatregel. Er is veel motivering van besluiten nodig voor het bepalen van de hoogte van de maatregel, anders dan het standaard %, en de duur van de maatregel, en anders dan de minimum duur. Hetzelfde geldt voor het bepalen van de hoogte van de boete. De medewerkers in de uitvoering zijn geen juristen, ze worden overvraagd op deze punten. Dat zal leiden tot standaardisering in de uitvoering c.q. om een roep voor meer interne richtlijnen om e.e.a. uit te kunnen voeren. En dat is nu juist niet de bedoeling.

Het verzoek is dan ook om het eenvoudiger te maken, voor burger en uitvoerder. Anders gaan de goede bedoelingen stranden in de uitvoering.

- Er zal nog veel worden uitgewerkt in AMvB's of regelingen, waarvan de inhoud nog niet bekend is.

Wetsartikelen wet handhaving sociale zekerheid:

- Artikel 1.1: "benadelingsbedrag": Netto terugvordering is ook mogelijk. Zie ook eerdere uitspraken van de CRvB. Bruto is enkel aan de orde in specifieke gevallen zoals wanneer de benadeling in een voorgaand jaar is geweest. Over een lopend jaar kan je prima de afdrachten aan de Belastingdienst compenseren, waardoor het benadelingsbedrag netto blijft.
- Artikel 2.1 lid 1: enkel wordt de terugvorderingsmogelijkheid benoemd bij schending inlichtingenplicht (art 17 Participatiewet). In zijn geheel mist in deze wettekst de mogelijkheid tot terugvordering in de gevallen benoemd in artikel 54 lid 3/58 lid 2 Participatiewet, of blijven deze onverkort van toepassing?
- Artikel 2.1 lid 3: onjuiste verwijzing naar artikel 3.4 tweede lid; moet zijn: artikel 3.3 lid 3.
- Artikel 3.3 lid 1: waarom hier geen 'kan'-bepaling? Nu moet sowieso minimaal een waarschuwing worden opgelegd; ook bij een 'foutje'. Begrijpelijk dat art. 3.3 lid 3 geen 'kan'-bepaling is.

- Artikel 3.4 lid 1: Als uitvoerende instantie krijgen we ruimte om een boete op te leggen tussen € 0,- tot € 3.350,-: zoals in eerdere consultatie aangegeven is dit naar ons idee een veel te ruime beleidsvrijheid voor ons als uitvoerder; nadere richtlijn en concretisering is nodig. Het draagt daarnaast niet bij aan zekerheid, uniformering en vereenvoudiging van de wet voor burgers en uitvoeringspraktijk.
- Artikel 3.5 integreren in artikel 3.3 (bijvoorbeeld door een lid 4 toe te voegen). Artikel 3.5 betreft weer een uitzondering op de uitzondering uit 3.3 lid 3; zeer verwarrend/ingewikkeld als dit in een apart artikel wordt geplaatst.
- Idem voor artikel 3.6: zoek naar een oplossing waarbij niet twee aparte artikelnummers 3.5/3.6 opgemaakt moeten worden die nagenoeg gelijk lijken op één detail na.
- Artikel 3.7: zoals eerder aangegeven: wat is nu de noodzaak van invoering van een “voorwaardelijke boete”? Draagt dit bij aan vereenvoudiging van wetgeving? Wat is de meerwaarde überhaupt? Hoe verhoudt zich dit tot de “waarschuwing”? Kan de waarschuwing niet uitgebreid worden naar een mogelijkheid om aanvullende voorwaarden te stellen (zoals benoemd in art. 3.7 lid 3/4)?
- Artikel 3.7: verzoek om concretisering/uniformering van de gestelde proeftijd in duur en voorwaarden.
- Artikel 3.10: dermate weinig concreet dat hierover nog geen reactie op gegeven kan worden.
- Artikel 5.4 lid 1: dit lijkt mij een zeer omslachtige manier van maatwerk leveren. Wat wordt er verwacht aan motivering om al dan niet naar beneden of naar boven af te wijken van het standaardbedrag? Draagt niet bij aan uniformering, vereenvoudiging en rechtszekerheid.
- Artikel 5.4 lid 2: nog geen concretisering voor wanneer welke categorie van artikel 5.4 lid 1 aan de orde is. Hierdoor kan hierop nog geen reactie gegeven worden. Idem voor het gestelde in art. 5.5 lid 2.
 - In artikel 5.4 wordt gesproken over het uitkeringsbedrag, wat is ‘het uitkeringsbedrag’? Definitie van opnemen.
 - Wordt (bij recidive – artikel 5.6) onder ‘betrokkene’ het gezin van betrokkene verstaan? Als er bijvoorbeeld sprake is van een gehuwdenuitkering en beide partners schenden de medewerkingsplicht: telt de tweede schending -de schending van de partner- dan als recidive?
 - Tellen mbt recidive ook boetes van andere instanties mee? Zo ja, hoe wisselen de bestuursorganen daarover informatie uit?
 - Bij recidive schending inlichtingenplicht wordt gesproken over ‘een overtreding bestaande uit eenzelfde gedraging’. Dit is verwarrend gezien uit de MVT blijkt dat het om een tweede overtreding gaat en uitdrukkelijk niet om eenzelfde gedraging.
 - Komt er ook een kwijtscheldingsmogelijkheid als een x% van de boete is afgelost?
 - Komt er ook een kwijtscheldingsmogelijkheid als er x jaar naar vermogen is afgelost?

- Komt er ook een (strengere) mogelijkheid voor kwijtschelding bij grove schuld/opzet?
- Artikel 5:3 lid 3 sub b :het bestuursorgaan ziet af van het opleggen van een maatregel of schriftelijke waarschuwing indien voor dezelfde gedraging een bestuurlijke boete is opgelegd. Moet ook afgezien worden als een voorwaardelijke boete /schriftelijke waarschuwing is gegeven?

Voorgenomen aanpassing Participatiewet:

- Artikel 7.5 A: ik begrijp de vernummering niet “tot elfde lid”; moet dit niet negende lid zijn?
- Wordt ook het tweede gedeelte van artikel 54 lid 3 PW geschrapt? (Onverminderd het elders in deze wet bepaalde ter zake van herziening of intrekking van een besluit tot toekenning van bijstand kan het college een besluit tot toekenning van bijstand herzien of intrekken, indien anderszins de bijstand ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.) Dat zou namelijk betekenen dat er geen mogelijkheid meer is voor een herzien/intrekking bij bijvoorbeeld een erfenis/achteraf gemelde inkomsten.